

Norsk Lovtidende.

Utgitt efter offentlig foranstaltning

ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 38

Utgitt 18 august.

1914

LOV

om salg og utførsel av fødevarer m. v.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Os er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 18 august 1914 saalydende:

§ 1.

1. Der kan indtil videre fastsættes maksimumspriser, som ikke maa overskrides ved salg av fødevarer, kul, koks, ved, torv, mineralske oljer, førstoffer og andre fornødenhetsgjensstande. Der fastsættes særskilte priser for salg i stort og i smaat.

For salg i smaat kan der desuten fastsættes begrænsning for den mængde av varerne, som kan sælges ad gangen til en forbruker.

Maksimumspriserne og de ovenfor nævnte varemængder bestemmes av den, Kongen dertil bemyndiger.

2. Enhver er forpligtet til at meddele oplysninger for den i henhold til punkt 1, 3dje avsnit, opnævnte myndighet efter de regler, som er bestemt for vidner i straffesaker (straffeproseslovens kapitel 15). Edfæstelse finder dog ikke sted.

3. Den eller de personer, som opnævnes for at bestemme maksimumspriserne m. v., pligter at bevare taushet om, hvad de i denne egenskap kommer til kundskap om.

§ 2. Forraad av varer, for hvilke maksimumspris er fastsat efter § 1, kan stat, amtskommuner og kommuner kræve avstaat i fornøden utstrækning mot senere erstatning, beregnet efter maksimumsprisen. Erstatningen skal ihvertfald erlægges eller betryggende sikkerhet foreløbig stilles snarest mulig efter avstaaelsen. Forraadene kan beslaglægges av politiet efter bestemmelse av vedkommende myndighet.

§ 3. Det skal indtil videre være forbudt at anvende korn og poteter til fremstilling av øl og brændevin, likesom salg og

18 aug.

Nr. 1.

18 aug. skjænkning av brændevin ogsaa indtil videre skal være for-
 Nr. 1. budt. Dette forbud gjælder ikke salg til apotekere og læger
 til medicinsk bruk og heller ikke salg til teknisk og videnska-
 belig bruk.

Politiet kan forby indehaveren av en forretning at sælge
 eller utskjenke vin eller øl, naar samfundsmæssige hensyn gjør
 det paakrævet. Forbudet kan indankes for Justisdepartementet,
 men uten opsættende virkning. Negter politiet efter begjæring
 at utfærdige saadant forbud, kan den, som har fremsat begjæ-
 ringen, indanke negtelsen for departementet.

§ 4. Det skal indtil videre være forbudt at utføre fra
 riket guld og sølv, forarbeidet og uforarbeidet, myntet og
 umyntet, fødevarer, levende hester, kvæg, svin, sauer, gjeter og
 ren samt kul, koks, ved, torv, mineralske oljer, førstoffer og
 andre gjenstande og varer, som vedkommende departement be-
 stemmer.

Herfra undtages, indtil Kongen anderledes bestemmer:

a) det, som trænges til bruk for vedkommende skib paa den
 forestaaende reise;

b) fisk og fiskevarer samt kondensert melk, smør, ost og bær.

§ 5. Kongen eller den, han bemyndiger, træffer de nær-
 mere bestemmelser, som utkræves til gjennomførelse av denne lov.

Likeledes kan Kongen eller den, han bemyndiger, i sær-
 lige tilfælde dispensere fra bestemmelserne i de foregaaende
 paragraffer.

§ 6. Overtrædelser av denne lov straffes med bøter eller
 fængsel indtil 6 maaneder.

Varer, som søkes unddrat fra avstaaelse efter § 2, eller
 som søkes anvendt, solgt eller utskjenket i strid med § 3 eller
 utført i strid med § 4, inddrages til fordel for statskassen.
 Likeledes inddrages øl eller brændevin, som er fremstillet i strid
 med § 3.

§ 7. Denne lov træder i kraft straks. Kongen kan helt
 eller delvis midlertidig sætte loven ut av kraft.

De provisoriske anordninger av 2 august, 4 august og 7
 august 1914 om salg og utførsel av fødevarer m. v. ophæves.

Ti har Vi antat og bekræftet, likesom Vi herved antar
 og bekræfter samme som lov, under Vor haand og rikets segl.

Git paa Kristiania slot den 18 august 1914.

Haakon.

(L. S.)

Gunnar Knudsen.

Hesselberg.

Kongelig resolution

18 aug.

av 18 august.

I forbindelse med foranstaaende lov om salg og utførsel av fødevarer m. v. bestemmes:

1. At statens provianteringskommission bemyndiges til at træffe de bestemmelser, som er omhandlet i lovens § 1, post 1, 3dje avsnit.
2. At Landbruksdepartementet bemyndiges til at træffe de bestemmelser, som er omhandlet i lovens § 5, første led, og at meddele dispensationer efter samme paragrafs andet led.

Lov

om utsættelse med betaling av visse pengefordringer.

18 aug.

Nr. 2.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Os er bliit forelagt Stortingets beslutning, av 18 august 1914 saalydende:

§ 1. Pengefordringer, som er forfaldne før denne lov træder i kraft, skal ikke kunne kræves betalt før 7 september 1914. For fordringer, som forfalder i tidsrummet mellem den dag, denne lov træder i kraft og 6 september 1914, begge dage medregnet, utsættes forfaldstiden 1 — en — kalendermaaned.

Av fordringer, som ikke er rentebærende, svares for utsættelsestiden, forsaavidt denne benyttes, en rente av 5 procent aarlig, av veksler og vekselobligationer en rente lik Norges Banks veksel- og vekselobligationsdiskonto, av andre fordringer samme rente som ellers efter forfald.

§ 2. Indkaldelse til forlikskommissionen eller behandling for samme kan ikke foretages og heller ikke stevning forkyn- des eller søksmaal paabegyndes i anledning av en pengefor- dring i løpet av utsættelsestiden. Er en saks behandling for forlikskommissionen begyndt, før denne lov træder i kraft, kan saken videre fremmes for kommissionen. Er saken allerede anhangiggjort for en domstol, kan den fremmes til endelig dom.

§ 3. I utsættelsestiden kan eksekution, utpantning, aysætning og arrest paa gods kun fremmes, hvis ret i den anledning allerede har været sat, før loven træder i kraft.

Det samme gjælder om konkurs, som begjæres med hjemmel av konkurslovens § 5.

Tvangsauktion (derunder auktion, som avholdes av et konkursbo) kan kun fremmes, hvis ret i den anledning er

18. aug. sat, før loven træder i kraft, eller hvis salgsgjenstanden er Nr. 2. utsat for hurtig fordærvelse eller dens opbevaring forbundet med uforholdsmæssige omkostninger.

§ 4. I udsættelsestiden har forevisning av veksler til betaling ingen retsvirkning, og protest for manglende betaling maa ikke finde sted.

§ 5. Er en fordringshaver ved foranstaaende bestemmelser blit avskaaret fra inden foreskrevne tid at træffe nogen forføining, som er nødvendig for at bevare hans rettigheter, kan disse holdes i kraft, naar forføiningen iverksættes snarest mulig, efterat en kalendermaanad er forløpet efter udsættelsestidens utløp.

For forfaldne vekslere maa forevisning til betaling og i tilfælde protest foregaa senest paa anden søgnedag efter udsættelsestidens utløp.

§ 6. Foranstaaende bestemmelser kommer ikke til anvendelse paa:

1. Skatter og avgifter til stat og kommune. I de tilfælde, hvor en rettighets bevarelse i tidsrummet fra denne lovs ikrafttræden til og med 6 september 1914 er avhængig av avgiftens betaling inden en bestemt dag, indtræder rettighetens fortapelse ikke, hvis avgiften betales inden 1 — en — kalendermaanad fra forfaldsdagen.
2. Lønninger, herunder fiskeres lot, forsaaavdt de ikke har eget bruk, pensioner og livrente, underholdningsbidrag efter lovene av 6 juli 1892, præmier og tilskud til offentlige eller godkjendte sykekasser og sykekassernes ydelser samt erstatninger i henhold til lovene om ulykkesforsikring.
3. Folioindskud i bankindretninger.
4. Krav som er opstaaet fra og med 5 august 1914, eller som opstaar efter denne lovs ikrafttræden.

§ 7. Forsaaavdt det ting, paa hvilket takstsummen i henhold til odelslovens § 23 maa forevises og tilbydes av odelsprætendenten, falder i tiden fra denne lovs ikrafttræden til og med 6 september 1914, skal det være tilstrækkelig til odelsrettens bevarelse, at takstsummen forevises og tilbydes paa 1ste ting, hvortil lovlig varsel kan gives, efter utløpet av nævnte tidsrum. Er saken paastevnt til noget ting, som falder indenfor det nævnte tidsrum, har odelsprætendenten krav paa udsættelse med at forevise og tilby takstsummen til 1ste ting efter utløpet av dette tidsrum.

§ 8. Kongen kan, om det findes nødvendig, utvide bestemmelsen i § 1, andet punktum, til at omfatte ogsaa pengefordringer, som forfalder i tiden indtil 6 — seks — kalendermaaned efter lovens ikrafttræden og forlænge de i samme

paragrafs første og andet punktum fastsatte frister med indtil 18 aug.
5 — fem — kalendermaaneder. Nr. 2

Kongen kan likeledes, om denne adgang benyttes, bestemme, at andre pengeforpligtelser end de i § 6 nævnte undertages fra lovens bestemmelser, likesom han kan fastsætte mindre vidtgaaende virkninger av utsættelsen end i denne lov bestemt.

Kongen kan endvidere i løpet av de første 6 — seks — kalendermaaneder fra lovens ikrafttræden paany sætte loven i virksomhet helt eller delvis og med de i nærværende paragraf nævnte utvidelser eller ændringer, selv om loven i nogen tid har været ute av kraft.

§ 9. Denne lov træder i kraft straks.

Ti har Vi antat og bekræftet, likesom Vi herved antar og bekræfter samme som lov, under Vor haand og rikets segl.

Git paa Kristiania slot den 18 august 1914.

Haakon.

(L. S.)

Gunnar Knudsen.

Hesselberg.

Utgiver: O. Kr. Young.

Grøndahl & Søn's boktrykkeri. Kristiania.